

ELŐFIZETÉL FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hűzhöz küldve:
 Egy évre 5 ft — kr.
 Hat hónap 2 ft 50 kr.
 Három hónap 1 ft 25 kr.
 Előzetési pénz postautóval küldhető.
 Éves számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyhasábos post-sor egyszeri közlést 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 L. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.
A nyiltterben:
 minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötötésben levő hirdető-írások, előzetünk, vagy a gyakori hirdetőket tetemes kedvezményben részesülnek.

HOZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.
 FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
 vacárnap reggel.

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

Léva város tanácsa.

A tőkekamat és járadékadó fizetésére köteles azon egyének, kik évenként tőke- és járadékjövendőt huznak, figyelmeztetéssel értesítetnek, miszerint valomásaitak f. hó 30-ig a városi jegyzői irodába nyújtják be.

A tőkekamat és járadékadó tárgyát képezi:

1. Bel- vagy külföldről folyó életjáradékból, özvegyi ellátásból, vagy rokonsági évjáradékból;

2. kézi- vagy jelzáloggal biztosított vagy egyszerű adólevelekre, váltókra, vagy bármilyen magánkötvényekre, bel- vagy külföldön kölesen adott; továbbá hitbizományi családi s alapítványi tőkekből, avagy részvényekből évi kamatot vagy életjáradékot s több efélékből huz; s b.

Léván, 1892. évi január 15-én.

Tuschnay János,
 aljegyző.

Reflexió

a „Mi még a teendők?” című cikksorozatára.*
 I.

Becsés lapjának m. é. 45. 46. és 47-ik számában „Mi még a teendők?” jelző alatt közrebocsátott cikksorozat Léva város fejlődésére nézve oly fontos és tartalomban gazdag tájékozást nyújt a város közönségének, hogy ezen alapos, helyi ismeretekre nyugvó s meleg hangon írt tervezetért cikksírókat a legnagyobb elismerés és köszönet illeti meg.

Valóban szerencsés Léva városa, hogy olyan kiváló patriciusai vannak, kik lelkeségükkel és határtalan lelkesedéssel a város fejlődését gondozzák, s polgártársaikat a tevékenységre buzdítják.

A közlött cikkben jelzett teendők

* Nem osztjuk ugyan mindenbe cikksíró nézetét, de tekintettel a felsorolt fontosságára, szívesen közöljük azt, hogy így jobban meg legyen világítva a kérdés. — Szerk.

TÁRCZA.

Hangverseny Léván, 1892. jan. 9.

Taine, a híres francia esztétikus fejtegetvén, hogy a phisikai és morális viszonyok hogyan kedvezhetnek egyes nemzedékeknek bizonyos művészetek magas kifejlődésére, az emberiség történetében négy korszakot vesz fel, melyek mindegyikének megvolt a maga speciális művésze, mely mintegy bélyegét nyomta azon kor életére. A mi korunkhoz jutva kimondja, hogy a tudományok által fölvilágosult, önmagát kormányzó demokracziáé, de mely egyszersmind a kétely, a gyógyíthatatlan boldogtalanság, az absolut igazság és a határtalan boldogság keresésének kora, specialis művésze a zené.

Sokban különbözik ez a többi művészetektől, bár velők szoros összefüggésben van. A zene, mely a szép kifejezésére a láthatatlan hangot használja, alkotását szülemelésében és levésében hozza elének folytonos haladásában, de melynek megállapodása egyenértékű a halállal. Megszülemelésében az embernek középpontját, az érzelmet ragadja, áthatja idegeinket s mintegy önmegfeledkezéssel ellentállhatatlanul átadja hatására magunkat a hangulatnak, az édes álmodásnak, elbusulásnak, lelkesülésnek, kitörő örömmel. Valami olyanról beszél hozzánk mistikus hangjaival, a mi valahol messze, valami régen a képzelet alkotta világ kibontakozhatatlan homályából tekint felénk, s a melyen édes borongással merengünk el.

felsorolása egy kész iránytű, mely világít, tanít és vezet, — s ha a közönség át lesz hatva ezen tervbevett nagyszabású alkotások szükségességétől és ha a sikerben való bizalommal lépést tart a szükséges áldozatok meghozatala is, akkor Léva városa rövid néhány év alatt azon vidéki városok sorába lép, hol a kultúra, az ipar, a kereskedelem, valamint a mezőgazdaság központja meghonosul, melynek jótékony hatása a nagy terjedelmű vidékre is kisugárzik.

Minthogy azonban jeles cikksíró és köztisztelőben álló városi patriciusunk cikksorozatának III. rész utolsó előtti bekezdésében kijelenti, hogy közleményeinek célja alkalmat szolgáltatni a felsoroltak felett szükséges elmélkedésre és beható megbirálására, ennél fogva s nehogy ezen általános figyelmet keltett és a korszellem követelményeivel indokolt tervezet a hallgatás közönségével megszenvedtettenek látszassék, bátorságot vettem magamnak az ügy feletti elmélkedésre és a felsorolt teendők egy némelyikére vonatkozó magán nézetemet elmondani azon reményben, hogy miután egyéni nézetek és tervezetek csak több eszmecsere és megvitatás útján tisztázódnak, s mert a fennforgó ügyben ugyis szakavatott és illetékes körök fognak majd dönteni, ennél fogva ezen magánnézet szerény nyilvánítása nem fog okoskodni kívánó tüntetésnek tekinteni, hanem egyszerű magánnézetnek vétetik, melylyel kizárólag az ügy iránt való érdeklődésemet akarom tanusítani.

Megtartván a cikksorozat pontozatait, elmélkedésemet következőleg kezdem:

1. Egy új városház építésének szükségességét mindenki elismeri: — azonban a jelenlegi városház és a telek annyira el van dugva, hogy egy újból építendő középület kívánalmának nézetem szerint meg nem felel, — mert a

városháznak háttérét emelkedett talaj (uteza) környezi s ezáltal a hátrész örökösen nedves marad; — továbbá, mert a telek belső udvara mélyen fekszik, úgy színtén, mert a tervezett építés mellett a főhomlokzat északra fekvőnek, mely körülmény a lakrészek világosságát bénítja, s mert a szomszéd Klein-féle ház az épület nagy részét elfedi. Ezenfelül a telek farkán levő, mostani (Czirok-féle) bolthelyiség egy középületnek szabad tervezetét nagyon korlátozza s végtére, mert a mostani élelmezési árusnők számára az új városház földszintjén építeni tervezett csarnokok, a csavargók gyűlhelye maradván, a város háza örökös lármának lenne kitéve.

Ezen bajokat olyképen vélem elkerülni, ha új város házának az uradalom tulajdonát képező, nagy fogadó-épület megszereshető lenne*) s első sorban annak emeleti része hivatalos helyiségekül elfoglaltatnék, míg annak földszintje ideiglenesen legalkalmasabb célra felhasználtatnék; — ellenben a takarékpénztár felé kinyúló földszinti telken vállalkozó által stilszerű emeletes ház építtetnék, alul boltokkal ellátva, melyeknek jövedelme a vállalkozó építési költségeire fordítható lenne.

Ezen épület és teleknek megszerzése által a város háza a legilletékesebb főhelyen állana, mely teleknek nyugati és déli része kívánalomra a szomszéd telkektől szabad tér nyitása által elkülöníthető, az udvar belső része pedig diszkerttel ellátható lenne.

Hogy ezen fogadó-épületnek megszerzése mennyire van a városnak érdekében, elég legyen arra gondolni, hogy ha egykoron valamely közhivatal ide helyeztetnék, annak elhelyezése a felépítendő lakrészen nehézségbe

*) Úgy halljuk, hogy az uradalomnak sok kellemetlensége van a fogadó bérletével s már ez okból is alkalmassá válna hajlandó lenne az épületet kellő kárpótlás mellett a városnak átengedni. — Szerk.

„Andante” mellett két Schubert dalt választott bemutatásra. Előadásában hegedűjátékának világossága, erőteljessége és tisztasága folytán mindig a megkívántató vezér maradt, míg az első darabot, melyhez a legügyesebb technika és a leggyakorlottabb vonóvezetés kívántatik, egész könnyedséggel adta elő, addig a másik két darabba mély érzést lehel, melyeknek főszépségük a gyöngéd, félig sutogó hangokban rejlik, melyek a kíséret mellett az ének szerepét vitték. Volt alkalmuk az előadó játékát a múlt évi hangverseny alkalmával is hallanunk s az összehasonlítás nagy haladásról tanuskodik.

A vonós hangszereknek nagy és nehéz szerep jutott Haydn XI. Symphoniájában, melyet Hliva János ur hangszerelésével a zenekedvelők adtak elő. Örömmel konstatáljuk, hogy a zenekedvelők a klasszikus stílus, tiszta hangszer-zene legmagasabb formáját választották előadásra, melyben a hangszerek egymással versenyezve törekednek egy közös célra, egy bizonyos hangulat kifejezésére, mely az élet képét igyekszik zeneileg visszaadni, keresi a szív mély és megrázó felindulásait, de véghatásában, letörölve a könnyet, az igazság diadalát hirdeti. A Symphonia előadása szépen sikerült a zenekedvelőknek, kik, a mint látszik, tavaly óta számban is megsaporodtak, disorét játékuk tanusítja, hogy fegyelmet és megrázó felindulásait, de véghatásában, letörölve a könnyet, az igazság diadalát hirdeti. A Symphonia előadása szépen sikerült a zenekedvelőknek, kik, a mint látszik, tavaly óta számban is megsaporodtak, disorét játékuk tanusítja, hogy fegyelmet és megrázó felindulásait, de véghatásában, letörölve a könnyet, az igazság diadalát hirdeti. A Symphonia előadása szépen sikerült a zenekedvelőknek, kik, a mint látszik, tavaly óta számban is megsaporodtak, disorét játékuk tanusítja, hogy fegyelmet és megrázó felindulásait, de véghatásában, letörölve a könnyet, az igazság diadalát hirdeti.

nem ütköznek, sőt igen tetszetős helyiséggé maradva.

Ha azonban a nagyfogadó fenti célra megszerezhető nem lenne, vagy egy más, szabadon álló tér nem található, (p. o. a Várbástya a Flóra-téren, későbbben talán a várépület), akkoron a kényszerhelyzetben meg kell nyugodni és az építés történetjék a városház mostani telkén, de az árusnők részére tervezett csarnok elhagyásával, miről alább lesz szó.

2-or Az élelmezési árusnők gulyibáira nézve azon nézetben vagyok, hogy ha a fentebb említett nagy fogadó új városháznak megvásárolható lenne, az esetben az élelmezési árusnők a mostani városház telkén, de a járdától jóval befelé, vasrácsal körülvett, kikövezett téren lennének építhetők, úgy mint azt patriciusunk ideiglenesen a fő-téren tervezi, sőt a szomszág eloltására, ott alkalmas helyen, egy közút is emelhető volna.

Az esetben pedig, ha a városháza a mostani helyen és telken épülne, akkoron ezen élelmezési árusnokoknak az új városház földszintjén, a főhomlokzaton tervezett elhelyezése, ugy eszthikai, mint köztisztasági szempontból nem volna megengedhető, mert a városház földszintjén építendő s elhelyezendő ilyen élelmezési árusnokokból kihalló trágár beszédekkel a közönséget nem lehet botránkoztatni, mert a városház előtti járda nem lehet örökös tisztátalanságra, csoportosulásokra és gyalog közlekedési torlódásra kárhoztatva.

Felteszem, hogy ha a mostani városház telkén épülne az új városháza, akkoron a tervkészítő építésznek lesz olyan jó izlése, miszerint a városházának nyugot és keleti oldalát vasrácsal körülvett, 3—4 méter széles, szabad térrel ellátja, hogy a városháza legalább azon két oldalról a vásári tolongástól megmentessék és a város-

egy részét élénken kidomborítva juttatták érvényre.

Az énekenét két darabban a dalárda vegyes kara és két számmal a férfi kara képviselte.

„Felé breszt harangszó” Kernertől és „Vándor dal” Abttól voltak a vegyes kar számai. Hogy közönségünk mily szívesen látja a hangversenyek műsorán a dalárda vegyes karát, mutatja az a szünni nem akaró taps, mely föllépésére fehangzott. A vegyes kar énekével a multban szerzett koszoru babérait csak növelte. Igazán kedvesen, szépen, finoman és igazi mély érzéssel énekeltek mind a két számat, hogy a közönséget egészen elragadták s mindaddig zugott a taps, míg csak az utolsó számul felvett „Vándor dal” meg nem ismételték.

„Dalra vigan fiuk” dalt Kammerlandertől és Huber K. „Fohászát” énekelte a dalárda férfi kara. Énekével mint máskor, úgy most is derekasan állta meg helyét, különösen nagy hatást keltett a „Fohász”, melynek genialis magyar jellegét minden ízében a kellő resignatióval, majd fenyegető erővel s a szabadság diadalának egész feujjongásával adták elő.

A műsor egyes számaihoz a zongorakíséretet Belesák László és Karafiáth Mária urak szolgáltaták. Kik tudják, hogy a kísérethez mily tapintatosság kívántatik, csak elismeréssel adóhatnak az előadó uraknak.

Haydn XI. Symphoniáját Richter Tivadar kísérte, ki szép reményekre jo-

házat felkereső közönség ott szabadon mozoghasson.

A jelenlegi telken netán építendő új városház földszintjén pedig a — fő-tér felőli homlokzaton tervezett élelmezési csarnokok helyett — csinos boltelhelyiségek volnának építendőek, melyek kirakataikkal a városház előtti tért díszíteni és jövedelem tekintetében az eddigi árudák jövedelmét fedezni fogják.

A mostani élelmezési árudák számára alkalmas helynek vélem a fő-térnek azon szegletét, mely a nagy fogadó előtt az állami ut és a megyei ut sarkát képezi, (hol jelenleg egy dísztelen kis házikó áll) olyképen, hogy ezen sarok fő-téri oldalán az utmentén két méteres, koczkaburkolattal ellátott járda készíttetnék s ezen járdával párhuzamosan állíttatnának fel stíluszerű alakban az árucarnokok helyiségei, mely esetben a közönség kényelmesen és jó kövezen tehetné vásárlásait, de ezen esetben a fő-térből is kisebb rész volna elfoglalva, mintha a fő-tér közepén — ha csak ideiglenesen is — állíttatnák fel a köráru-carnok.

3-or. A tornacsarnokról. — Hát mit tehetek róla, ha nem tudok megválni régi eszméimtel, még akkor sem, ha mások azt nem helyeslik! — Így vagyok én a lévai gimnázium tornacsarnokával! Ezen célra én nem a Vaiger-féle kertet használnám fel, hanem a gimnázium mellett kinálkozó beültetett tért, mely a gimnáziummal egy telket képez és a miniszterium által ezen célra már elfogadva lett.

Reszket kezembem a toll, mikor ezen nézetemet kimondom, mert tudom, hogy a kérdéses térnek beültetése és árnyékos kis menedékhelylyé történit megalkotása városunk lelkes patriciusának műve és teremtése! — De ha úgy állítom fel a kérdést, hogy a jövőn áll mindig előnnyel bír a jobb, s ha ezen nézetnyilvánításomért az illetőtől boesánatot kérek, akkor megkönnyebülve látom helyzetemet — tudva azt, hogy közügyekben a vélemény szabad nyilvánításáért neheztelni nem lehet.

A tornahelyiséget azért látom általam jelzett helyen megfelelőbbnek, mert összefügg a gimnázium telkével, és úgy az ifjuságra, mint a tanár urakra kényelmes, továbbá, mert a befásítás üdítő helye marad az ifjuságnak továbbra is, s mert körutak környezik s így félig szabad téren van,

ugy szintén, mert ezen terület a vár-bástya mentén és a megyei ut mellett bár keskeny közzel is ideiglenesen kibővíthető, sőt bekerített állapotban testmozgás és menéltelésre is használható, legalább azon ideig, míg a bástyafal a tulajdonos uradalom által egykoron lebontatik és egy középülettel vagy szép házsorral benépesíttetik.

Ezzel kapcsolatban megemlítem, hogy a Vaiger-fele kert — hova a tornacsarnok felépítése tervezve lett, igen alkalmas lenne tűzoltó-szertár-helyiségnek, ugy szintén cikkiró ur által szükségesnek talált vízmerítő helynek, valamint az öntözésre szolgáló lajtok forgalmára. — Ezen kertből egy rész a városi fogadóhoz volna csatolandó, egy csinosabb mulató kert berendezésére, s ezen elhanyagolt városi fogadónak emelésére. — Igaz, hogy a Zöldkert-utcának kertekkel ellátott egész vonala hivatva lenne inkább beltelkek felhasználására, mely alkalommal ezen szép utcát lehetne kiszélesíteni s legalább a kertek felől egyenes vonalba kihuzni, hogy ez által a casinó és több épület helytelen kiszélgelése némileg paralizálva legyen. — Addig azonban a Vaiger-féle városi kert a fontli czélokra használható, mert ezen rendelkezése — a jövőben létrejövő házsor építését nem akadályozná, és egykoron sorrendben ezen kert is házépítésre fordítható lenne.

Az ember gazdálkodása az állatvilágban.

Irtá: Hamusz István.

Az állatok is visszaadják az embernek a kölcsönt a pusztításért, a mennyiben tőlük telik.

Linek szerint Németországban évenként átlag két embert ölnek meg a kigyók, 1885-ben Oroszországban 76 embert emésztettek el a vadállatok, 1889-ben 203 embert csak a farkasok, ezért ott minden farkas fejére 10 rubel van kifizetve, el is ejtettek 1889-ben Wologda kormányzóságban 49000 darabot, Kazanban 31000-et. Nem esoda, ha ily irtó háborút intéz ellenök a fehér czár kormánya, midőn ezek a Wjatka kormányzóságban 1874-1875-ben megették 2935 lovat, 7187 tehent, 6937 csikót, 12142 borjut, 64637 juhot, 9482 disznót, 6360 ludadat, 2621 kacsát 3602 kutyát, 17 embert. A fölbecsült kár, az emberéletet nem számítva, 364000 rubelre rugott; 1878-ban 179000 barmot, 562000 juhot öltek el egész Oroszországban a farkasok, a baromli és a kutyák

értéke bevonásával 8573000 rubel volt a kár, találkozott pedig év, midőn ez 15 millió rubelre szökött.

Boszniában 1880-1889 közt 10 év alatt bejelentették 8230 farkas, 861 medve elejtését és noha szintén jutalom van rájuk tűzve, mégis marad bejelentetlen, kivált a melyeket a vitéz lakosság fejszékekkel pusztít el. A Winnipeg tónál Éjszak-Amerikában 200 éhes farkas támadott meg egy 20 tagból álló indián karavánt 1891. januárban és fölfaltak belőlök 18 embert. A kis Szingapvar szigeten Hátsó-Indiában év-ölvére 6-8 ember iesz tigris mártaléka, sőt volt olyan év is, melyben 400 áldozat esett. Hollandia keletindiai birtokain évenként 300 embert ölnek el a tigrisek. Chapman beszéli, hogy Belafrikában a matabele háboru után annyira hozzá szoktak az oroszlanok és párducok az emberhushoz, hogy a Zambesi közép folyásánál fekvő falvakban szokatlan óvó intézkedéseket kellett tenni ellenök. Livingstone a Bembe tö környékén több falut látott elhagyva a vadállatok veszélyes elszaporodása miatt.

Bengáliában 1869-ben 6219 embert öltek meg a kigyók, egész Keletindiaiban 20000-et. Letérítettek ez évben olyan tigrist, a mely 127 embert ölt el, egy másikat, a mely 108-czal végzett; egy tigris elől 13 falu népe hurczkoldozt el. Rövid 6 év alatt elveszett a tigris vérengzése folytán 13400 ember, a házi állatokban okozott kárt 10 és félmillió ftrra becsülték. 1870-ben csak a bordwani kerületben 30000 frotot fizetett ki a gyarmatkormány mérges kigyók pusztításaért, holott egy-egy fejet csak 3 ezüst garassal váltott be. 1875-ben 617 emberélet esett áldozatul, 1876-ban 48000 darab háziállatot pusztítottak el, pedig emberkéz ekkor 22357 ragadozó emlőst és 270185 mérges kigyót irtott ki, 1877-ben 1098 embert ettek meg a tigrisek, 19474 et öltek el a kigyók és 54830 darab háziállat esett nekik mártalékul.

Mint a Gadette of India elmondja, 1886-ban 24841 embert öltek el a vadállatok és mérges kigyók, 1934-gyel többet, mint 1855-ben. A kigyómarás ökozta halálesetek száma 20142 röl 22134-re emelkedett, csak a vadállatok részéről eszközölt gyilkosság száma csökkent 2765 röl 2707-re. A tigrisek 928 ember életét olták ki, a farkasok 222-ét, a párducok 194-ét, a medvék 113-ét, az elefántok 57-ét, a hienák 24-ét, egyéb állatok (skorpió, sakál, vadkan, krokodil, bivaly, veszett kutya, róka) 1160-ét. Így veszett el 1885-ben 59029 szarvasmarha, 1886-ban is 57541, a kigyók tettek itt legkevesebb kárt, minden 57 szarvasmarhából csak 2-öt öltek meg, a tig-

risek azonban megették 23769 darabot, a párducok 22275-öt, a farkasok 2475-öt, a gaviálók 2514-et, a hienák 1312-öt, a medvék 758-at.

Az ember is pusztította viszont ellenségeit, így elesett keze alatt: 1885-ben 1886-ban tigris 1885, 1464, párduc 5466 4031, medve 1874, 1668, kigyó 420044 417596 és a pusztítás esökkenését nem a kártékony állatok netalan való megfogytakozásának róta föl a közvélemény, hanem arra vetett, hogy leszállította az állam Bengáliában azok élve-halva való beszoigáltatása díjösszegét. Igaza is volt a közvéleménynek, mert 1887-1889 közt 3 év alatt ismet 3995 ember esett a vadállatok áldozatául, házi állat pedig 11933 darab, a legfőbb része ezek közt a tigris és párducra jut. Az utóbbi 10 év alatt keveset változtak e számok, noha előtt az ember ennyi időn át 17885 tigrist, 44564 párducot, 16216 medvét, 61404 farkast, 15976 hienát, mérges kigyót csak 1889-ben 577770-et. Legtöbb bajt okoz a tigris, mégis lehetne ritkítani, de a hindu nép közönyösségén sok mulik, noha figyelembe veendő az is, hogy a mily veszélyes a tigris vadászata, egyuttal oly költséges az.

A véres statisztika csak azt mutatja, hogy a föld ura még mindig elkeseredett harcban áll teremtmény társaival a földteke nem egy pontján, a mely rá nézve ott valóban a siralom völgye.

(Vége.)

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 13-án tartotta ülését Dombay Vilmos alispán elnöklété alatt. — Az alispáni jelentés szerint decz. hóban befolyt utaló és közmunka válságban 12634 ftr 16 kr, betegápolási pótdobban 1594 ftr 80 kr, katona beszállásolási pótdobban 765 ftr 33 kr.

A ragados száj- és körömfájás a lévai járásban teljesen megszűnt és az e miatt N. Törén alkalmazott zár feloldatott; ugyanezen járvány a verébelyi és armaróthi járásokban is szűnőfében van, es a hatósági zár legutóbb Gyekenes községben feloldatott. A juhok között Óvár községben a ragados tüdővész felmerülése megállapított és e miatt a szükséges óvintézkedések megtétek.

A m. kir. pénzügyigazgató jelentése szerint deczember havában befolyt egyenes adóban 75596 ftr 33 1/2 kr, hadmentességi díjban 5349 ftr 1 kr.

A kir. tanfelügyelő bejelenté, hogy Bende Imre püspök az általa letesített grszk-kereszti kisdövedovába járó gyermekek számára gazdagon megrakott karácsonyfát állított — és valamennyi gyermekkel játé-

gosító díscrét előadást árult el. Reméljük, hogy kitartó szorgalma által reményünkben csalatkozni nem hagy bennünket.

Végül ismertetésemet nem fejezhetem be a nélkül, hogy a hallgató közönség nevében köszönetet ne mondjak R i c h t e r F e r e n c z dalegyleti karnagy urnak, kinek fáradhatatlan buzgósága és kitartása eredményezte az est igazi sikerét.

A műsor befejezte után kezdetét vette a táncz, a mely lankadatlan jó kedvvel reggelig tartott. — Tudósítók a jelenvolt hölgyekből a következő koszorút állította össze:

Bartók Károlyné, Balbach Andrásné, Baross Miklósné, Belesák Lászlóné, Bodnár Gyutáné, Farkas Lajosné, Farkas Orbánné, Fischer Colbriené, dr. Frommer Ignáczné, Hajdu Jánosné, Horváth Mihályné, Kabina Józsefné, Kern Béláné, Lakner Lászlóné, Leidenfrost Aurélné, Leidenfrost Gyuláné, Levaticz Gusztávné, özv. Levaticz Mártonné, Mailáth Istvánné, Nemlaha Gyuláné, Palkovics Gyuláné, Schwarz Ferenczné, Szabó Lajosné, Sztankay Kálmánné, Turóczy Lőrinczné, Vosztruha Györgyné. — Balbach Irén, Báthy Melanie, Baross Ágnes, Bobok Mariska, Bodnár nővérek, Cserebó nővérek, Farkas Camilla és Ilonka, Fischer Szerafin, Horváth Emma és Mariska, Hajdu Anna, Hlóska Erzsike, Kuliffay Izabella, Leidenfrost Aranka, Lujza, Miczike és Paula, Levaticz Aranka és Irén, Mailáth Flóra és Mariska, Medveczky Henriette, Szabó Etelka, Ilonka és Lenke, Thuróczy Erzsike, Vosztruha Irén, stb.

o—o

Gondolod . . .

Gondolod, hogy szívből fakad,
A vig mosoly, ajkamou
Gondolod, hogy játék a köny,
Mely szememre fátyolt von?

Hiszed azt, hogy távol tőled,
El tudnák feledni,
Hogy valaha megszűnik még
Szívem téged szeretni?

Nem akarom, hogy a világ
Lássa győtrő kinomat,
Mutatom, hogy boldog vagyok,
Ajakamon dal fakad!

Csaló álom s hisznek neki,
Csupa merő hazugság,
— Tépett sebek, égő könyek
S érted ez is boldogság!

**

A halálba kergetett.

Irtá: Szalay Gyula.

A fehér kötényes pék a kenyér berakó lapátot hozta, a vaskos mészáros a taglóval rohant, a kocsis egy hatalmas löcsöt hozott, a szolgáló a csipővasat hozta, a vargainas a dikicsét, a piaczi kofa, ki épen kenyeret dagasztott, téztás kezével rohant. Mind agyon akartak ütni.

A hatalmas mészáros a nyakamat szorongatta a legerősebb baráti érzelmekkel, a kocsis a löcsessel igazított egyet a derekamon, a kenyérsütő kofa pedig a téztás kezét ott rázta egyre az orrom előtt s róla egy hatalmas keletlen kölöncz az arcomba hullt. Erre mindyáján kacajba törtek ki. Az én türelmemnek is vége szakadt s marokra fogva az éktelen téztadarabot, a tömeg közé hajítottam. Erre egy irtózatos bödiülés hallatszott, mert a dikicsét az orrom előtt tartó inas egyik szemét tapasztottam be vele.

Sorsom eldült, seprük, seprünyekek, piszka-fák, meszelő, sodró-fak és csipővasak ütésre emelkedtek fel a levegőbe, egy percz és dísztelen halállal mulok ki, de lélekjelenetemet el nem veszve, megszólaltam.

— Uraim! Polgártársak! Viszont szenvedő rokonaim, én értatlan vagyok, áldozata

a saját türelmemnek, a papucs alatt szenvedő emberek legszánandóbbja, ki feleségem iránt való szerelmemért türom birka-türellemmel anyósom üldözéseit. Xantippe, Sokrates . . .

— Éljen! Zugtak fel a törvénszék és a statárium férfitagjai.

Tovább nem folytathattam a beszédet, a pék leeresztte a berakó lapátot s könyek lopóván szemembe, a keblemre akart borulni. A vaskos mészáros az egyik kezemet szorongatta vas markával.

— Nagy áldozat! én szánom önt, de szánom magamat is, sajnálom, hogy bár régi lakók vagyunk, csak most mutatkozunk be, örülök a szerencsének. Különbben az anyósom nincs id-haza, jöjjön be hozzám egy pohárka snapszra!

— Megyek, megyek uram, csak a nyakamat ereszsze el.

— Boesánat, uram, azt gondoltam az anyósom van a markomban.

Meghívta aztán a péket is a kompániába s elcseregtünk egy jókora flaskó snapszot, míg a hivatalba kellett mennem. Végin már a pék a könyeit is törülte s a legnagyobb meghatottsággal bucsuztunk el egymástól, szent fogadást téve, hogy az anyósok kegyetlenségeit nem türjük tovább.

Alig, hogy a hivatalban leültem körmöltni, egy városi rendőr jön be a legnagyobb alázattal, s elmondja, hogy a kapitány ur szeretne velem valami sürgösen elintézendő ügyben beszélni. Sietek rögtön a kapitányi hivatalba, hát már ott állt az én inasom bekötött szemekkel.

— Uram, itt van az ön áldozata — kezdé a kapitány ur — nézze csak, itt van a visum repertum, az orvos urak szedték ki a szeméből a téztát, mondják, hogy hatalan a szemévilágát elveszti, hét megvakul.

— Vakulj magyar! — sohajtottam — s két ezüst pengőt nyomtam az inas markába.

— Uram, hiszen a visum repertumért fizettem ennyit. Hanem hát visszavonom a panaszomat, ha azt a kis szivarvéget odaadja.

Sajnáltam szegényt vészes kívánságával, mert, ha még meg nem vakult, ennek a magyar királyi füstjétel aligha nem hályogot kap a szeme. De beledugtam a szájába. Köszönt és elment s a szegény beteg a mint az utcára kiért, rettenetesen dalolta az „Is is” nótát. Aligha nem a szivarfüst ette a szemét.

Ez mind azalatt történt, míg a kapitány ur a jegyzőkönyvhöz a papirost készítette. Mire fölnézett, már csak engem látott ott.

— Hát a Miska hol van? — kérdi az aktákból feltekintve.

— Azt éppenséggel nem tudom megmondani, hanem a hangját hallhatja, a panasztól pedig elállt.

Erre a kapitány ur dühbe jött, hogy nem tárgyalhat, a szemüvegét mérgesen igazgatva, emberül leszállott.

Lehorgasztott fövel mentem haza ebédre. Az anyósom a sarokban ült, pedig azt hittem, hogy pakolui fog, a feleségem meg a mint meg akartam csokolni, elfordult, a gyerekek elhuzódtak tőlem. Az asztalnál csak magamnak terítettek. Jó, gondoltam, így is, csak jöjjön az ebéd.

Jött is az. Hamis leves, sárgarépa főzelék, kirántott zsemle, fogpiszkáló.

A czirmos macska ott ült a kályha szögletén. Magamhoz hívtam s megvendégelttem e fejedelmi ebéddel, de neki sem igen kellett, s inkább a jó szándékot, mint az ebédet akarta dorombolásával és farkosóválaszával megköszönni.

kal és jó teli ruhával látott el. — E tárgyakat a nemes főpap sajátkezűleg osztotta szét.

A kumosvági r. k. hitközséggel az iskola államosítására vonatkozó szerződés megkötöttet, — az iskolát a tanfelügyelő átvette, — és a szerződést felsőbb jóváhagyás végett a miniszteriumhoz felterjesztette.

A közegészségi állapotot a megyei főorvosok december hóra nézve kedvezőtlennek jelzik, — a heveny fertőző kórok nagyobb mérvű terjedése miatt. — A ronsolótörök 11 községben uralgott, — megbetegedett 168 gyermek, meggyógyult 118, meghalt 35, — és beteg maradt a hó végén 15. — Az oszlányi járásban Brogyán községben a kanyaró járvány lépett fel. — Az oszlányi járásban december hónapban 56 kif. jelt, 76 kistoku trachomában szenvedő egyén állott orvosrendőri felügyelet alatt. — Kanyaróban decz. hó folyamán megbetegedett: Léván 24, Gr.-Keszin 119, G.-Ujfalun és Gr.-Apáthiban 46, Ujfalun 24, Marosfalván 10, Kis-Kálnán 3, N.-Kálnán 7, Rudnón 53, Felső-Zsadányon 40, F.-Tárnokon 44, János-Gyarmathon 102, Dócei-Fürészen 88 gyermek, a kik közül mindössze 5 halt meg. — Ronsolótörökben a lévai és garam-szent-kereszt-i járásban megbetegedett 115, ezek közül meghalt 47 gyermek. r. t.

Budapest, 1892. jan. 14.

Karneval magyar díszben. — Választási mozgalmak. — Egyesült ellenzék. — Miniszter a zálogházban.

Hajh! Majd megélnék valahogy! Soh' se halunk meg. Fülemben cseng a zene utolsó akkordja. Mit! Az utolsó! Inkább az elsőt akartam mondani. Mert a mi az utolsó az egyiknek, az első a másiknak. Hosszu a farsang. Valamennyi szép leány van, mind eladó. De ki is tesz magáért Karneval barátunk, a ki ez alkalommal magyar díszbe öltözött. És a táncztermek sima parketijén olyan kiállítás rendezett ezekből az eladó virágokból, hogy úgy elálmélkodik az ember rajta, hogy nyitva felejté a száját. De meg is mondtam az én fiatal barátainak, hogy én fizetem a pezsgőt, ha mindnyájan, de hogy mindnyájan, ha közölünk csak egy is ép szívvel jön haza. Nagyban bizonykodtak, hogy csak tartsam készen a bugyellárisomat, — s denique én ittam meg a pezsgőt.

Hazajöttek a bálból, a csatából. Valamennyi megadta magát kegyelemre — annak a bolondos kis gyereknek. És így megy ez mindennap. Mindennap halljuk: Soh' se halunk meg. Karneval felöltötte magára a díszruhát, feltette a koronáját, kezébe vette királyi pálcáját és odaült a trónra. Uralkodása kilencz hétig tart; éjszakáit benépesítik fényes vitézek, jó tánczosok, hódító és hódolni vágyó sok szép leányok.

Egymást éri a sok bál. Lányos mamák, ébredni kezdő bakfisok, izgatottan, kipirult arccal várják az estét. Szidják a szabót, hogy csak az utolsó pillanatban hozza a ruhát. A papa kopaszodó fejét vakarja. Ennek a bolondos óráknak egyetlen komoly

A mint a far. át az orrom előtt csóválta, eszembe jutott újra az a fene boa. Haj, mindennek vége lenne — gondoltam magamban — ha ez megnyulna egész boává. Onkénytelen utána nyultam s húzogatni kezdtem. De a macskának ez az enyelgés nem tetszett s össze-viszszakarmolt.

Minden összeesküdött ellenem. Elhatároztam, hogy elemésztém magamat. Délután már nem is mentem a hívatálba.

Reá gyujtóm egy szivarra, biztosra vettem, hogy mire elszívom, beleszakad a tudóm. Minden szippantásnál vártam a biztos halált, de nem következett be.

Fölmentem a kálvária-dombra, hogy onnan a kőbányákba ugorjam le. Már ott álltam a szikla szélén s mikor már ugorni akarok, visszahuz valaki.

— Uram, ezt önnek nem szabad tennie. Restaurálunk nemsokára, szükségem van az ön voksára, megígérte; ha leszavazott reám, utánna megtehetei, akár el is kísérem idáig, hogy ne unatozzék a végső uton.

Elszégényeltem magamat a visszaléptem a sziklától.

Egy jó gondolat villant meg agyamban, hogy várok estélig az öngyilkosság végrehajtásával. Tudtam, hogy a várost szokás szerint nem fogják kivilágítani, hát elhatároztam, hogy addig fogok járni a sötét utcákban, míg a nyakamat ki nem töröm. Bevártam az estét s jól számítottam. Megindulok a sötét, nyirkos utcákon, bandukulok a sötétben s várom a nyakam kitörését. Egyszerre megcsuszamlak az aszfaltjárón levő sárban a lábam s kezdek elragódni.

(Folyt. köv.)

áldozata. Maga sem tudja, boszankodjék-e, nevesen-e? Megélnékülnek a báltermek.

Juristabál, jogászbál! Hajh ez egyszer a jogások igen forgatják a telekkönyvet. Corpus iuris! Vigye az ördög.

Technikus bál! A derék mérnök urak ugyanezek kimérik az utat a paradíom felé! Athléta bál! Folyik a nemes küzdelem egy pár szép szemért.

Építő iparosok bálja! Hej de sok kis leány építi erre reményeinek fellegvárát.

Hát az a sok iparos bál! Ott még csak tanulnak bele a szerelem nemes mesterségébe, a melylyel úgy van az ember, hogy maga a mester konyit legkevesebbet a mesterségéhez.

Kis kortes, nagy kortes, mozog az most mind. Járnak házról házra! Ha kidobják az ajtón, bemennek az ablakon. Hanem azért nem távozik, míg jámbor atyámfia a markába nem parolázol. Akkor aztán úgy tesz, mint a verbunkos huszár, hogy csak a bajusza alól mosolyog: „Meg vagy már.”

Szép képviselőnek lenni. Jobb dolga van a foispánnak. Igen jó dolga lehet a miniszternek is. Hanem hogy találkoznak olyan ember is a világon, a kivel a nagy kortes cserélne, olyan nincs. Olyan ő most, mint a kos a nyájban, ha a patakba dobják is, akkor is tudja, hogy ott sem lesz egyedül.

De az tény, hogy még ilyen erős küzdelem 1871. óta nem folyt. Három ellenzék küzd a szabadelvű párt ellen. És abban a küzdelemben részt vesznek az eddig közönyös elemek is, mint a zsidók és a katolikus klérus számos tagja.

A főváros tiz kerülete teljesen készen áll a harcra. Csaknem minden kerületben van jelölt és ellenjelölt. Csupán Fejérvárnak nincs eddig; ki az első kerületet képviselte s most is ott lett jelölve. Vasárnap tartotta programbeszédét, hogy mily eredménytel, arról beszámoltak az újságok, a melyek valami propellereket emlegetnek. A terézvárosban is akadt az egyszer ellenzéki jelölt Eötvös Károly személyében. Különb az ellenzék azt a politikát követi, hogy „hodie tibi, cras mihi.” Egyesülnek a végből, hogy a kormányt közös erővel megbuktathassák és hogy erejük a meddő küzdelemben minden haszon nélkül szétforgácsolódjék. És ez az egyesült ellenzék országoszte óriási tevékenységet fejt ki.

Szombaton az egyetemi polgárok közt szájról-szájra járt a hír: miniszter van a zálogházban és pedig Csáky. Vege ment az egyetemnek ez idén méltóságos (különb csak magnificus) rektora is. Tyűh! No ez már jelent valamit. Ugyan mit csaphat be a miniszter ur, meg a rektor ur? És lett aztán nagy találgatás.

Hát pedig más volt a dologban. Ugyanis a miniszter Baross — cserélni akar az egyetemmel. Az egyetemnek ajándékozna a zálogházat, ha az viszont hajlandó volna neki világeurpai házát átengedni, melyben most a felsőbb leányiskola van. Hanem a csereberéből aligha lesz valami, mert tekintettel arra, hogy a zálogház egyetemi czélokra igen szük, mostani czéljára pedig igen alkalmas, tekintettel arra, hogy az egyetemi polgárok érdekében igen kívánatos, hogy az egyetem és a m. kir. központi zálogház ezental is egymás szomszédságában legyen, az épület eredeti mivoltában fenntartandó. Megjegyzendő, hogy ezen határozat az egyetem falain belül, a közügy iránt érdeklődő polgárok között kelt.

Mindenesetre méltó a figyelemre. Csak megszívlelje a miniszter is!

Fővárosi levelező.

A bars megyei gazd. egyesület ügyében. Megyénk gazdasági egyesületének érdekében még kezeink között levő felszólalások közül adjuk e következő rövidke közleményt is, melyet a gazdasági egyesületnek egyik veterán tagja küldött be szerkesztőségünkhez. „Érdeklél olvastam kedves barátom, Mailáth István ur nézeteit azon indítvány fellett, mely a Bars megyei gazdasági egyesületnek a megyei haóságba leendő bekebelezését czélozta. Ha mindazt, a mit Mailáth István ur e lapok hasábjain már megirt, jó előre megfontolták volna az indítványozó és netafan társai, úgy hiszem, az indítvány meg sem történt volna, mert ha a mult bunei miatt beteg is az egyesület, de öngyilkos még sem akar lenni; és ha már megtörténhetett nálunk az, hogy a zsitva-völgyi vasut megyénk 5-6 községe érdekében oly súlyosan meg lett a vármegye adóztatva, ne kívánják azt, hogy gazdasági egyesületünk, a mely még függetlenül rendelkezhetik ügyei és sorsa felett, rövid idő alatt megsemmisüljön. Bizony sok furcsa dolog történik széles ez országban észszel és a nélkül. Legyen a higgadtabbak feladata: gátolni a rombolást. Mindezek után egy eléggé ismert közmondás jut eszembe, a melyből — mivel kissé drasztikus — csak a szavak kezdőbetűit írom ide: „M. L. S. T. A. P.” Ha valaki meg tudná fejteni, kérem, ne vegye magára, mert nincs szándékom senkit sérteni. A tulajdonképeni magyarázatot magamnak tartom fenn és kijelentem, hogy t. barátom, Mailáth István urnak, nézeteit egész terjedelmükben osztom. B . . . 1892. jan. 4. Egy nyugalmazott.”

Különfelek.

— **Az orsz. képviselő-választások.** Vármegyénk törvényhatósági bizottsága e hó 15-én tartott ülésén vette tudomásul az országgyűlés egybehívására vonatkozó királyi leiratot. Ennek alapján — mint értesülünk — vármegyénkben képviselőválasztási határnapul január hó 28-ik a tüzetett ki. — **Választási elnökök:** a lévai választókerületben Dillecz Sándor és Lakner László; az aranyos-maróthiban Köves József és Simonyi Béla; az újbányaiban Tomcsányi Gyula és dr. Malasi János.

— **Választási mozgalmak.** A lévai választókerületben is megindultak már a választási mozgalmak. A kormánypart jelöltje Konkoly Sándor, a kerületnek az utolsó ciklusban volt képviselője. A 48-as és függetlenségi párt a nemzeti párttal egyetértőleg Mailáth Istvánt, Barsvármegye volt főispánját ohajította volna felléptetni ellenzéki programmal, a mely czélból egy, a két pártból tömörült, küldöttség e hó 12-én fel is ajánlotta a jelöltséget Mailáth Istvánra, a ki azonban nem volt hajlandó azt elfogadni. E hó 13-án a függetlenségi párt az „Oroszlán” vendéglő nagy termében tartott értekezleten Levaticz Gasztáv lévai ügyvédet kiáltotta ki jelöltjének, a ki az értekezleten megjelenván, a jelöltséget elfogadta. — **Körmöczbányán** dr. Ámon Ede e hó 10-én tartotta beszámolóját, a mely alkalommal a szabadelvű párt újra kikiáltotta őt jelöltül. — Az ar. maróthi választókerületben — mint értesülünk — az e hó 12-én megtartott értekezleten Odescalichy Artur herceget léptették fel. A ki a nemzeti pártnak hive. A szabadelvű párt pedig Klobusiczky János zászlója alá sorakozik.

— **A járdák.** A beállott fagy sikossá tette kivált az aszfalt-járdákat s ezért jó lesz azokat folyton rendben tartani, nehogy néhányan kéz- és lábtöréssel fizessék meg egyesek hanyagságát. A járdák fenntartásáról készített szabályrendeletünket a miniszter még nem hagyta jóvá s így a város ennek keretében nem intézkedhetik a járdák tisztán tartása iránt; de alkalmazhatja a közrendészeti intézkedésről szóló 1890. évi márczius hó 10-én 37/34000 1889. sz. vármegyei — a rendezett tanácsú városokra is kiterjedő szabályrendeletnek 14. §-át, a mely szerint a háztulajdonosok házaik és telkeik előtt elvonuló gyalogjárdát vagy gyalogutat sártól, hótól és szeméttől tisztán kötelesek tartani, a sikos és csuszós járdát és gyalogutat homok, hamu vagy fűrészpórral behinteni s a gyalogjárdát vagy gyalogutat a hótól a havazás után azonnal megtisztítani és legkésőbb reggel 8 óráig a nevezett anyagokkal behinteni, mert ellenkező esetben az idézett szabályrendelet alapján 10 frtig, ismétlés esetén 20 frtig terjedhető pénzbüntetéssel fognak büntettetni.

— **Hymen Szilassy Sándor,** a lévai szolgabírói hivatal egyik tevékeny tisztviselője, e hó 12-én esküdött örök hűséget Zelizen, Udvary Irén kisasszonynak, Udvary Jakab zelizi vendégös és földbirtokos kedves leányának. — Boldog megelégedés kísérje az új párt!

— **Felolvasási estély.** A lévai kereskedelmi csarnok f. hó 11-én tartotta második felolvasási estélyét, a mely, az egyesület helyiségeinek szük volta miatt, az „Oroszlán” vendéglő termében folyt le. Hogy az estély a lehető legszebben sikerült, ez minden esetre első sorban a faradhatlan vigalmi bizottságnak az érdeme, mert mindent elkövetett, hogy az estélyt érdekessé és látogatottá tegye. — A három számból álló műsort Weisz Kálmánnak a női emancipáció ellen szelemesen s jó humorral megirt felolvasása képezte, melyet a jelenvolt közönség mindvégig a legnagyobb érdeklődéssel hallgatott. — **Felolvasás** után Weisz Hedvig kisasszony lépett az emelvényre és elszavalt Szász Károlynak „Angyal és ördög” című költeményét, a melynek minden egyes részletét helyesen és jól átérzve domborította ki. — Végül Reitmán Hermin kisasszony monológ-előadása fejezte be a műsort, a ki Gabányinak „A szórakozott kisasszony” című monológját ritka ügyességgel és kellemes hanglejtés közölt csevegte el. A közönség zajosan megtapsolta mindhárom szereplőt, a mit azok meg is érdemeltek. — A műsor befejezte után Sándor bandájának szereplése következett, a minek emberül meg is felelt, mert reggelig húzta a sok szép nótát a vidám hangulatban mulató és tánczó közönségnek. — **Áthelyezés.** Karl Alajos, a lévai plebánia egyik derék és buzgó segédlelkésze — mint értesülünk — pozsonyi káplánna neveztetvén ki, e hó 13-án távozott körünk-ből. — Ohajjuk, hogy új helyén is telje meg kedves otthonát! — Lévéra — mint halljuk — Malasi János helyettesített át. — **Üdvözljük** körünkben!

— **Tánczestély.** A lévai kereskedő ifjuság — mint értesülünk — egy Léván alakítandó „Kereskedő ifjak egylete” javára f. évi február hó 7-én, Léván, az „Oroszlán” vendéglő nagytermében zártkörű tánczestélyt rendez, a mely iránt városunk kereskedőinek körében a legélelkebb érdeklődés nyilvánul. A meghívókat e napokban bocsátja ki a rendező bizottság.

— **Kritikus napok.** Az újévre Falb a következő kritikus napokat jósolja: Elsőrendű kritikus napok január 29, február 28,

márczius 28, április 26, május 26, szeptember 6; másodrendűek: február 12, márczius 13, április 12, június 24, augusztus 8, aug. 22, szeptember 21., harmadrendűek: január 14, május 11, június 10, július 23, november 10, december 19. A legerősebb kritikus nap márczius 28-án lesz.

— **Egyleti bál.** A lévai iparos olvasókör ma este tartja meg általunk is jelzett táncmulatságát, a melynek sikerét előre is biztosítja az iparosok körében tapasztalható élénk érdeklődés. — A táncmulatság kezdete esti 7 órakor lesz. — Belépti díj: személyjegy 80 kr.; — családjegy 1 frt 50 kr.

— **Hymen.** Endresz József, újpesti lakos a napokban eljegyezte Garam Mikolán Seszták Erzsike kisasszonyt, Seszták János gr.-mikolai vendéglős leányát.

— **A házalási ügy rendezése.** A magyar és osztrák kormányok megbízottai közösen tanácskoztak a házalási ügy rendezése iránt és erre nézve javaslatot is dolgoztak ki, figyelembe véve minden javaslatokat és panaszokat, melyek e kérdés körül felmerültek. Korlátozandónak tartja a dolgozat a közönséges fogyasztási cikkekkel való házalást és a vásárokon való házalást, végül pedig intézkedéseket javasol egyes vidékek házi ipari termékeinek házalás utján való fokozott terjesztése iránt.

— **Vásár.** Léván a f. évi január hó 4-én megtartott baromvásárra felhajtatott szarvasmarha 1540 drb; ló 2156 drb; sertés 198 drb; birka 76 drb; kecske 10 drb; szamar 7 drb; összesen 3987 drb. — Ezekből eladatott szarvasmarha 580 drb; ló 172 drb; sertés 17 drb; birka 10 drb; kecske 3 drb; szamar 2 drb; összesen 784 drb. — Vételár összege 56890 frt 35 kr.

— **RÖVID HIREK — Gönczy Pál,** a kultuszminiszterium nyugalmazott államtitkárja, tanügyi író, e hó 10-én, 75 éves korában meghalt. — **Uj ifjusági lap.** Bartók Lajos, Kürthy Emil és Nemet Odón „Ifju Magyarországnak” czime alatt egy új ifjusági lapot indítottak meg, mely a főiskolák ifjuságának van szánva, de tért nyit az ifjusági önképzőkörök pályanyertes dolgozatainak is. — **Az új ref. püspök.** A tisztántali református püspöki székre Kiss Aron szatmári esperest választották meg 73 szótöbbséggel. — **Az új hercegprímás** már napok óta gyengélkedik s ezért Esztergomba való utazásának ideje maig sincs végleg megállapítva. — **Oroszország** saratowi kormányzóságában ismét kitértek a zsidók elleni zavargások, a melyekben sokan megöltek és megsebesültek. — **A benzecések** fecampai apátsága, a melyben a benediktiner líkört gyártották, e hó 12-én teljesen leégett. A kár több mint felmíllió frankra rug. — **Az orosz inség** sújtotta vidékekről érkező hírek mind szomorubban hangzanak. Az orvosok a gyermekek rendkívüli nagy halandóságáról panaszkodnak. Sok vidéken éhínség és tifuszjárvány uralkodik. — **Összeesküvés.** Szfiában e hó 13-án ötven katonatisztet tartóztattak le a Ferdinand fejedelem és Sztabulov miniszterelnök meggyilkolására irányuló összeesküvés miatt. — **Albert Viktor,** clarezei herceg, a walesi herceg idősebb fia, Anglia leendő trónörököse, e hó 13-án 28 éves korában meghalt. Halálát influenza okozta.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

Különböző szempontok. Egy ur (egy hölgyhöz): Boesissou meg, asszonyom, fogadtam egy ismerősömmel, hogy én valóban oly gazdag, mint azt beszélik. Kérem, legyen szives e felől telvilágositást adni. — Hölgy: Igen szivesen. De kérem, előbb mondja meg, hogy mire használja ön adataimat? Vajjon szerelnai nyilatkozatra e, avagy adóbevalláshoz?

A javíthatatlan. Első tolvaj: Mióta nem loptál? — Második tolvaj: Már három hónapja. — Első tolvaj: Te, talán bizony törvénszéki bíró akarsz lenni?

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet nyilvánítás.

A „Stefánia-árvaház” részére az őszi gyűjtés alkalmával adakoztak: Missik Antal bab, Langer István 20 kr, Turpinszki István bab, Palkovits Pál 5 kr, Tuka József 10 kr, Bumberle Sándorne krumpli, Kósa Istvánné 4 kr, Fabian Istvánné 20 kr, Dóka Sándor 30 kr, N. N. bab. ifj. Berka Andras bab, N. N. bab, Juhász Lászlóné 1 frt, Pompos István 20 kr, Havran János 2 kr, özv. Póla Józsefné 10 kr, Brezina Kiara 10 kr, Markly József 50 kr, Landesmann S. 4 kr, Schleifer Arminné krumpli, Weisz Mór 10 kr, egy özeveg 20 kr, N. N. 20 kr, Obovatsné 40 kr, Turóczy Lőrinczné 1 frt, Weisz Johanna 1 véka bab.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 9 frt 80 kr, 10 frt — kr. Kétszeres 9 frt — kr. 9 frt 50 kr. Rozs 9 frt. 60 kr. 9 frt 70 kr. Arpa 5 frt. 6 frt 50 kr. Kukoricza 5 frt 20 kr 5 frt 50 kr. Bab 5 frt 50 kr. 5 frt 80 kr. Zab 5 frt 20 kr 5 frt 40 kr. Lencse 6 frt — kr. 6 frt 80 kr. Köles 4 frt 50 kr. 4 frt 80 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

E rovatban minden azo egyszeri beiktatasa 3 krba kerul; helyeg-dijban — a vakas megjelolese mellett — fizetend minden egy-szeri beiktatasaert 37 kr.

Hirdetesekre bovebb felvilagosi-tast Nyitrai es tarsa kiadocegg ad, ki levelebeli tudakozodasa postabelyeg bekuldesse mellett azonnal valaszol.

ELONYOS BEVASARLASI FORRAS a képviselő-választások alkalmára.

Kitüntetve! II. díjjal a vaczi kiállitáson!
Valódi magyar

HEGYIBOROKAT SZÁLLIT

saját pénzéből

ÁKOSSY SÁNDOR

bor-kiviteli-üzlete — L é v á n.

Kisinybeni elarúsítás palack borokra helyben — Kern Testvérek uraknál. Árjegyzékek kivá-natra ingyen és bérmentve küldetnek.

Ugyanott bérbe adatik 2—3 tagas helyiség utczára nyúló ajtó — és ablakkal, — s eset-leg mellékkeliségekkel. — Továbbá eladatik csaknem új kávéházberendezés.

198. 6-5.

Képes Családi Lapok

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkesztő: **Dr. Tolnai Lajos.** Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal.** Felelős szer-kesztő és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Ármin.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja“ című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:
Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ című hetilap új negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét a következő írók és írók támogatják: *Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Bulnyánszky Gyula, Dalnady Győző, Mikszáth Kálmán, Komlósy József, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Luczoly László, Palágyi Lajos, Erdőy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Péter Mór, dr. Raditzky Jenő, Osorba Fülöp, Ákos stb.; Beniczki-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagybányai Mica, Kulifay-Beniczky Irma, Harmath Lujza, Heccsiné Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karosa Irma, Erzsike stb.*

A „Képes Családi Lapok“ az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legelőkeltebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli, képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja“ című havonként kétszer megjelenő divat-melléklete a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyok valóságos szellemi titkára, a menyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete külön beköthető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

Zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szövejtörvényekkel, melyeknek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mind-azoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőúton — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat forintnyi előfizetési összeget 40 krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre be-küldi, annak 4 regényt; a ki 3 frt előfizetési összeget 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld annak két regényt; és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld ajánlva jutalmul.

A ki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi La-pok“ kiadóhivatala Budapest, Nagykorona-utca 20 szám.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

VERSENY-REJTVÉNY.

Eisöm — szolt Benakiba: nincs a nap alatt, —
De mint a „rég“ ellentéte megmaradt.
Utolsóm — folyton van, s halad bár elmarad,
Lesd meg háromszázhatvan és öt nap alatt.
S együtt? kívánja majd egy levéláradat,
Hogy ekkor megfejtem, boldognak tudd magad.

MINDENKI, a ki a fenti rejtvény helyes megfejését 1892. jan. hó 15-ig a

MAGYAR HIRLAP

című, kitünően szerkesztett, teljesen független napilap, 1892. január—márczius negyedére járó előfizetési díj (3 frt 50 kr.) melléklésével nevezett lap kiadóhiva-talának (Budapest, Gránátos utca 16. szám) beküldi. a Magyar Hirlap karácsonyi ajándékát és

PÁLMA ILKA

a bájos operette divának

„SZINPADI FESTÉK“

című nagyérdéki regényét diszkötésben kapja jutalmul.

8. 2—2.

A „MAGYAR HIRLAP“ kiadóhivatala.

Árverési hirdetményi

Alulírott kiküldött végreh. az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbíróság 1891. évi 1036 számú vég-zésével Frommer Hermanné felperes részére **Juhász János** alperesek ellen 240 frt 65 kr. tőke, s jár. és eddig összesen 43 frt 50 kr. perköltség követelés ere-jéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósá-gal lefoglalt és 306 fitra becsült ló, sertés gazdasági berendezés, szalma stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek 5308 sz. beküldését rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Gr.-Vezekény leendő eszközlésére 1892. év decz. hó 19. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik, oly kijelentéssel, hogy ezen árverés a fentebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t. cz.

177. §-a értelmében a legelőkeltebb ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított föltételek szer-int lesz fizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók, a kitűzött időben a községi bír. házához elvártnak.

Együttal közlé tétetik, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyra tulajdon vagy elsőbbségi igényt tar-tanak igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentsek, — mert különben a végreh. törv. 96. §-a kapesában egyedül a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Kelt Léván, 1892. jan. hó 3. napján.

Tonthaiser József,
kir. bírósági végrehajtó.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legelőkeltebb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó érte-süléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrész-letesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bár-mely párhoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés“-ben a leg-terjedelmesebben közöltetik. Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megta-lálja benne a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányát a vilá-girodalom legkitünőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcza-czikketeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés“-nek e rovatával a versenyt kiáll-hatná. — S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“-nek oldalakra ter-edő politikai és közigazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden párt-érdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legna-gyobb terjedelmű országgyűlési tudósításaink is mindenkor a párte-kinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerzte meg a közönséget, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket. — Az „Egyetértés“ gazdasági rovata elis-mert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdáközön-ség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdéi tudósításainak bő-ségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyet-értés“-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van s e miatt az „Egyet-értés“ ma már nélkülözhetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar-és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon. — A ren-des rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közöltt bő tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés“ 3 speciális rovatát emlíjük meg, melyek országos hírré tettek szert. Ezek: az Iro-dalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ fo-lyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re,

melynek előfizetési ára: egy óra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ ki-adóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal ki-vánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ főszerkesztője és kiadótulaj-donosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)

BOR-KIVONAT.

Kitünő egészséges bornak azonnali előállításához, a mely a természetes bortól meg sem különböztethető ajánlom, ezen **jónak bizonyult** áll. inlegességét.

2 kilo ára (100 liternek megfelelő mennyiség) 5 frt 50 kr. Utasítás ingyen mellékeltek. Legjobb eredményért és egészséges készítményért köszönetet vállalek.

Szesz megtakarítás

érhető el feltételmentesen, palackjának való erősítő esszenciámmal.

Az italoknak kellemes, zamatos ízt kölcsönöz. Csakis nálam kapható. Ára használati utasítással együtt: 3 frt 50 kr. per kilo (600—1000 literhez.)

E különlegességeken kívül, ajánlok mindennemű esszenciát rum, cognac és finom likőrök gyártásához kitünő minőségben.

160

Utasítások ingyen mellékelteknek

50—12

Árjegyzékek bérmentesen küldetnek.

Pollak Károly Fülöp

esszencia-különlegességek-gyára Prága.

Szolid képviselők kerestetnek.